

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVI. Quinam eo tempore majorum Ecclesiarum fuerint Episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. ιε΄.

Ὅτι χοσροὺς προσδυμῆσας δὲ τὴν ἑταίριαν ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἠρμισδάς, τῆς περσῶν ἀρχῆς ἀνέλαθεν.

Τὼ δὲ χοσροὺς μύριον ἀχρῶ ἐπιχρῶθέν, ἀλύοντα ἑκάμηχανένθη, καὶ τῆ παλιρροία τῆς λύπης καταπονιωθέντες, τῶ βίε δειλαίως ἀφείλετο, σήλην ἀθάνατον τῆς αὐτοῦ φυγῆς ἀναθέντες, ὃν γέγραφε νόμον, μηκέτι βασιλέα πρὸς ὧν κτ' ῥωμαίων στρατηγεῖν. βασιλεὺς δὲ ὁρμισδῆς ὁ τότε παῖς· ὃν υἱὸν ἑατέον, ἐπεὶ τὰ ἐξῆς πρὸς ἐαυτὸν με καλεῖ, καὶ τὴν ἐμὴν τῶ λόγῳ ἀπεκδέχεσθαι.

Κεφ. ις΄.

Τῆς ἐπίσκοποι τὸ πῦρ καὶ τῶ μεγάλῳ ἵσαν παρρησιῶν.

Ἰὼάννης τῶ καὶ κελίνε τῆς ἐνέειδεν μετασάλλῃ διαίτης βόνοσθ· ὅδ' οἰακας τῆς ἐπίσκοπῆς ῥώμης ἐγγχειρίεσθ, καὶ μετ' αὐτὸν ἕτερο ἰωάννης, πελαγιῶ τε αὐ· τὸ βασιλεὺς δὲ μὲν ἰωάννη, ὁ πρὸ γὰ αὐτῶ ἐντύχι· μὲν δὲ ἀπολιναρίον ἰωάννης τὸν ἀλεξάνδρειας διαδέχεται θρόνον, μετ' ὃν εὐλόγι· ἐπὶ τὴν ἱεροσολύμων ἀνεῖσω ἱεροσύνην, μὲν μακαρίου ἰωάννης, ἐν τῆ καλεμένη τῶν ἀκοιμήτων μονῆ τὸν ἀσκητικὸν βίον ἀγωνισάμενος, μηδ' ἐνὸς νεωτεριστῶν ἐπὶ τῶ ἐκκλησιαστικῶ καὶ ἄσασθ.

Κεφ. ιζ΄.

Πεὶ τὸ γιγνόμεν ἐπὶ τῆς ἐπὶ ἀντιοχείας σεισμῶ.

Αὐτὸ δὲ τὴν θεαπολιταν, καὶ τὴν γείτονα δάφνην, τὴν περὶ καίσαροσθ· τῆτον ἔσθ τὴν βασιλείαν διακυβερνήσθ, κλονήσθ τε τῆς γῆς γέγονεν ὁξείσθ· ἐς αὐτὸ τῆς μεσημερίας τὸ σαθεράτασθ, ὅτε καὶ σύμπασα δάφνη τῶν σεισμῶν ἔργον γέγονε. τῶν ἐν θεαπόλει δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομιῶν διαρραγισθῶν μὲν μέχρι τῆς γῆς αὐτῆς· ἔμην ἐς ἐδάφθ· γόνυ κλινασθῶν. γεγονάσι δὲ καὶ ἕτερα ἐνια λόγῳ πολλῶ ἄξια, ἀνά τε θεαπολιν αὐτῶ καὶ τὴν βασιλεύσαν.

CAP. XV.

Quomodo Chosroes cladem suam agere fecerit, ex hac luce migravit, & filius ejus Hormisda ei in regnum successit.

CHOSROEM verò anxium & ad consilii inopiam redactum, & reciproci doloris fluctibus submersum, immensa quædam ægritudo animo ejus obfusa, ex hac vita subduxit: cum perpetuum fugæ suæ monumentum posteris reliquisset legem illam quam scripsit, ne posthac Persarum Rex contra Romanos exercitum duceret. Post hunc Hormisda ejus filius, Persarum regnum suscepit. Sed ista nunc omittenda sunt, quandoquidem sequentia me ad se vocant, & sermonis nostri cursum expectant.

CAP. XVI.

Quinam eo tempore majorum Ecclesiarum fuerint Episcopi.

PER idem tempus, cum Joannes qui alio nomine Catelinus dicebatur, ex hac vita migrasset, Bonofus Episcopatus Romani gubernaculum suscepit. Huic successit Joannes alter, quem deinde excepit Pelagius. Constantinopolitanæ autem Ecclesiæ sacerdotium Joanne mortuo recepit Eutychius, qui jam ante Joannem illud obtinuerat. Alexandrinam verò sedem post Apolinarem rexit Joannes, & post Joannem Eulogius. Ad Hierosolymitanæ autem Ecclesiæ pontificatum post Macarium evedus est Joannes, qui in Accemitenfi monasterio religiosæ vitæ instituta didicerat: nec quidquam rerum novarum in Ecclesia tentatum est.

CAP. XVII.

De Terra motu qui Tiberii temporibus contigit Antiochia.

ANTIOCHIÆ verò & in suburbano Daphnensi, cum Tiberius Cæsar annum tertium Imperii ageret, ipso meridiei terventissimo æstu, ingens extitit terræ motus. Quo Daphne quidem univèrsa funditus prostrata est: Antiochiæ verò ædificia, tam publica, quam privata, ad terram usque disrupta, nec tamen collapsa sunt ad solum usque. Alia quoque nonnulla, commemoratione in primis digna, tum in eadem urbe, tum Constantinopoli con-